

Výkon veřejné služby pomáhá lidem v hmotné nouzi

Lidé dlouhodobě žijící v hmotné nouzi mohou pozitivně ovlivnit výši svého příspěvku na živobytí mimo jiné výkonem veřejné služby. Podle údajů Ministerstva práce a sociálních věcí (MPSV) v prosinci 2009 tuto možnost využilo 11 331 lidí.

Výše částky živobytí dle novely zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi po šesti měsících pobírání příspěvku na živobytí klesá na úroveň existenčního minima. K tomu nemusí dojít, pokud příjemce vykonává například veřejně prospěšné práce, krátkodobé zaměstnání nebo veřejnou službu a dobrovolnickou službu minimálně v rozsahu 20 hodin měsíčně. Pokud odpracuje určený počet hodin, je tato aktivita považována za snahu o zvýšení příjmu vlastní prací a promítne se ve výši příspěvku na živobytí.

U více než 65 % lidí v hmotné nouzi, kteří v prosinci vykonali v rámci veřejné či dobrovolnické služby více než 30 hodin práce, narostla jejich částka živobytí o polovinu rozdílu mezi životním a existenčním minimem. To znamená, že v lednu 2010 činila více než životní minimum.

V lednu 2010 obdrželo příspěvek na živobytí celkem 145 576 lidí. Snížení dávky na úroveň existenčního minima se dotklo 27 674 příjemců, tedy necelých 20 %.

Hmotná nouze je stav, kdy osoba či rodina nemá dostatečné příjmy na uspokojení svých základních životních potřeb. Současně si tyto příjmy nemůže z objektivních důvodů zvýšit a vyřešit tak svoji nelehkou situaci vlastním přičiněním. Lidé v hmotné nouzi mohou požádat o příspěvek na živobytí, což je základní dávka pomoci, která řeší nedostatečný příjem osoby/rodiny (neslouží ale k úhradě nákladů na bydlení, pro tento účel jsou poskytovány dávky jiné). Nárok na příspěvek vzniká, pokud po odečtení přiměřených nákladů na bydlení nedosahuje příjem této osoby či rodiny částky živobytí. Ta se stanovuje pro každého individuálně, a to na základě hodnocení snahy a možností. Dále se odvozuje od částek existenčního a životního minima. Životní minimum pro jednotlivce činí 3 126 Kč a existenční minimum 2 020 Kč.

Veřejná služba, do které se mohou zapojit pouze lidé, kteří čerpají dávky ze systému pomoci v hmotné nouzi, má nejčastěji podobu pomoci obcím při zlepšování životního prostředí, udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství či pomoc v oblastech kulturního rozvoje a sociální péče. Organizují ji obce samotné nebo příspěvkové či jiné organizace, na které obce tuto aktivitu delegují. Vykonavatel veřejné služby pracuje bez nároku na odměnu.

Štěpánka Filipová
vedoucí oddělení styků s veřejností
a tisková mluvčí